

ler om at sænke den kriminelle lavalder, på trods af at der er alt for få pladser til de i forvejen dømte børn, altså dem under 18 år, de 15-, 16-, 17-årige. Der er kø og venteliste, og der er slet, slet ikke pladser nok.

Kommunerne vægrer sig ved at betale skoleuddannelse, hvis de her unge mennesker har passeret 16 år, selv om de ikke har bestået folkeskolens afgangsprøve. Og man må spørge sig selv, om man tror på, at det er en god investering, mens man har sådan nogle f.eks. under ungdomssanktion, at de får taget sig en afgangsprøve fra folkeskolen, så de kan komme videre i livet, hvis de skal bryde deres kriminelle løbebane. Det tror vi, men vi kan konstatere, at det er meget vanskeligt for opholdsstederne overhovedet at få kommunerne med til at betale for den del af indsatsen.

Så vil jeg sige, at når hr. Peter Skaarup af en eller anden grund ikke vil erklære sig enig med sin formand, vil jeg bare lige trække citatet frem, for jeg synes og tror, det er vigtigt, nu hvor vi også har integrationsministeren her i dag. Det er fra Politiken 20.02. 2009, hvor fru Pia Kjærsgaard siger:

»Og derfor erkender jeg også, at vi har handlet for sent. Vi har alle handlet for sent. Jeg vil ikke bare skyde skylden på regeringen, men vi må bare sige, at udviklingen skal vendes nu, og i den forbindelse er det primært regeringen, som skal i arbejdstøjet.«

Jeg synes, det ville klæde Dansk Folkeparti, om man stod ved den kritik, også når man kom ind i Folketingssalen, for jeg er meget enig. Udviklingen i de problemramte boligområder skal vendes, hvis vi skal stoppe fødekæden til banderne.

Kl. 21:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 21:16

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det er trekvart år siden, at jeg begyndte at rejse det her problem i Folketinget. Dengang mente ministeren ikke, at det var noget særlig stort problem. Og da vi havde en forespørgselsdebat i efteråret, henviste regeringen og Dansk Folkeparti bare til, at man lige havde sat lidt ekstra ressourcer af, og så mente man ellers, at det nok skulle løse problemet.

Siden har man jo nok erkendt, at det desværre ikke var så nemt. Men man er åbenbart af en eller anden grund stadig utrolig bange for at

tage fat på en helhedsløsning og se på, at der skal en række initiativer til. Vi har jo fra hele oppositionens side foreslået, at man skal have en national handlingsplan, at man skal have et samarbejde mellem de mange forskellige myndigheder, frivillige organisationer og institutioner osv., som indgår i indsatsen, for at prøve at forebygge problemer som dem, vi oplever, med skyderier på Nørrebro og andre steder.

Af en eller anden besynderlig grund er regeringen og Dansk Folkeparti imod, at man snakker sammen, i hvert fald på nationalt plan. Vi havde i vores beslutningsforslag også peget på en lang række tiltag, som man kunne sætte i værk for at prøve at forebygge, at man også kommer til at stå med de her problemer om 1 år eller 2 år eller 5 år eller 10 år. De blev alle sammen afvist af regeringen og Dansk Folkeparti. Men vi kan jo så se, at der alligevel er en del af dem, man har lyttet til, bl.a. det, at vi foreslog, at de forskellige, der indgår i indsatsen lokalt, også skulle samarbejde. Det kalder regeringen så banderåd. Vi er lidt ligeglade med, hvad navnet er, det vigtige er, at man lægger op til, at der faktisk skal ske et samarbejde og en koordinering af indsatsen. Vi foreslog frit lejde, for at man kunne få afleveret så mange våben som muligt. Det har regeringen nu gennemført, og vi glæder os til at se, hvilke af vores tiltag regeringen ellers tager fat på.

For os er det ikke så vigtigt, at der står vores navn på tingene, når de bliver gennemført. Det afgørende er, at man tager fat på at komme med en række tiltag. For det er ikke nok med straf, det er ikke nok bare at gå ud og sige, at man vil hæve straffene. Der er altså ikke mange, der, hvis de tager våben med for at gå ud at skyde på nogen og dermed i forvejen står til at kunne få en livstidsstraf, så tænker over, om de kan få minimum 1 år for at bære et skydevåben. Det er jo ikke det, der er afgørende, det er nogle andre ting, der skal til, hvis vi skal have dem til at holde op med at skyde.

Desværre har regeringen og Dansk Folkeparti jo i mange år primært satset på straf, straf og straf og har skåret i kommunernes økonomi og det forebyggende arbejde. Og det er jo det, der nu svier til os alle sammen. Derfor håber vi meget på, at der også snart kommer nogle nye toner på det forebyggende område, at man gør noget for at styrke fællesskabet. For vi kan se, at det virker, hvis man skaber nogle stærke fællesskaber.